

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Secundus, Siue Exempla, In Septem Capitalium Vitiarum
Detestationem, Per Quadragesimam, Anno M. DC. XLVI. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 6. Infamia libidinosorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48186](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48186)

phos in magnum luctum conuertisti. Aderat iam tempus pariendi, quo ingens ad domum puellæ confluit multitudo Iudæorum cupientium noua natiuitate diu desiderata, lætificari. Sed iustus Deus, vanam spem iniquorum conuertit in fabulam, gaudium in tristitiam, expectationem in confusionem. Vt enim eorum patres olim, cum Herode, de natiuitate salutifera filij Dei turbati sunt; ita & ipsi gaudere de vanitate in luctum desitura merebantur. Adfuit ergo tandem hora partitionis, & ecce, ad aliorum mulierum morem, dolores, gemitus, clamores exaudiebantur, & prope Corybantes necessarij erant, qui cymbala pulsarent, ne tanti puellæ eiulatus à gente Hebræa, antefores, & in plateis ante domum stante perciperentur. Quanquam ij clamores vocibus Iudæorum satis confundebantur, identidem clamantium, *Messia, Messia veni, desiderium collium aternorum, desiderate cunctis gentibus.* Magna expectatio, magna illusio. Parturiant montes, nascetur ridiculus mus. Nam hæc dum clamarent magnis vociferationibus, prodijt tandem infans in lucem, sed infelciter; metamorphosi prorsus inopinata: non enim Messiam, sed puellam peperit putata virgo; cuius spes omnes, omnis honor, gaudiū omne in irritum ceciderunt. Riserunt Christiani Messiam feminam; triumphauit vera Religio; data est in ruborem vanitas: Mendacium futuro atramento absolutum: Iudæi tantæ ignominia impatientes, penè dirupti sunt indignatione; quorum vnus in furorem datus arreptum pede infantem ad parietem allisit; mortemque infanticidio, ipse etiam meruit. Parentes, postquam puerperam tormentis adegerunt prodere stupratorem, penè ipsi etiam, luctu contabuerunt. Filia præ pudore, non ausa est ampliùs in publico comparere, omnium digitis notanda, mensis omnibus narranda, omnibus seculis cantanda. Hunc finem habet infamis voluptas. Verè D. Hieronymus exclamat: *ò quam acerbis fructus luxuria, amarior felle, crudelior gladio! foetentior hirco.* Vnde in Emblemate,

Est eruca salax, indexq; libidinis hircus.

Nullum certe peccatum est magis erubescendum, nullum, ipsa natura duce, homines magis occultare nituntur; vnde & inter opera tenebrarum præcipue computatur; & à S. Paulo *passiones ignominia* appellantur, quæ ad hoc peccatum incitant. In inferno, igne

fulphu-

Andr. Alciat.

Embl. 72.

VI.

INFAMIA LIBIDINOSORVM.

Rom. 1, 26.

Gen. 19. 24.

fulphureo punientur luxuriosi, quia summus est fætor huius flagitij. Quod etiam ita punitum est, in hac vita, quando *Dominus pluit super Sodomam & Gomorram sulphur & ignem*. Et punitum est per *passiones ignominia*, in multis viris, reprehensas. Tigillinum præfectum vigilum & prætorij, inter supra concubinarum & oscula, sectis nouacula faucibus, inhonestam clausisse vitam, ait Corn. Tacitus. Speusippum Philosophum de Platonis schola in adulterio turpiter perijsse, refert in Apologetico Tertullianus. Ignominiosum est hoc viris, & pro fræno esse potest. Sciuit Deus muliebris sexus, in hoc vitio, fragilitatem, quare, velut frænum aliquod, aut antidotum, illis à natura adiecit maiorem quandam verecundiam, naturalem; quæ nisi esset, pauca castæ essent. Plurimæ enim magis se continent, ne coram hominibus erubescant, quàm ne Deum offendant. Vident, nihil esse contemptibilius, muliere impudica;

Eccli. 9. 10.

quippe *Omnia mulier, quæ est fornicaria, quasi stercus in via conculcabitur*; nullus vult eam honestus ducere; nulla honesta matrona vult eam in domo seruare. Inter maxima conuitia est, & velut per compendium dedecus omne arguitur, si qua *meretrix* appellatur. Certè, iuxta Apostolum, quæcunque domina sciens ancillam suscipit, & in domo sua retinet infamem; meritò & ipsa pro infami lena aut meretrice est habenda: *quoniam qui talia agunt, digni sunt morte: & non solum, qui ea faciunt, sed etiam qui consentiunt facientibus*. Igitur, si non culpa, saltem infamia tales debet frænare. Ad

Rom. 1. 32.

hoc enim data est *verecundia, quæ est dolor quidam ac perturbatio ex malis aut presentibus, aut futuris infamiam inferentibus proueniens*, vt vult Philosophus, seu vt S. Thomas, est *timor turpitudinis exprobrabilis, qui principaliter respicit vituperium, culpam consequenter*: ad hoc pudicitia, qua quis verecundatur de actibus, de quibus homines magis verecundantur, & infamantur. Hanc in puellis infamiam prodit venter; vt negare non possint, quod natura testatur. Et, quamuis, vtique à corruptis, inuentæ sint vestes mulierum nouæ, in orbem distentæ, ac circa lumbos, instar abollæ, longè latèque diffluentes, & follicantes, quæ vterum iam grandem & partui proximum possunt cælare; prodit tamen certè vel ipse partus tandem claro vagitu facinus matris suæ; qui nihil aliud clamat, quàm vt crimen eius accuset, quæ, si, quod professa est, fuisse, eum non peperisset.

perisset. Siquidem, post verum Messiam genitum, nulla amplius virgo parit. Ploratu itaque proles ait: *in peccatis concepit me mater mea*: nec iam ab Adamo prima mea duntaxat origo, sed hæc proxima quoque me contaminavit: ita *ex ore infantium* Deus manifestat veritatem. Quanti sit pudoris hoc flagitium, testantur illæ ipsæ impurissimæ meretrices, quæ, præ pestilenti verecundia, id confiteri omittunt, vt à Confessario virgines putentur. Quas non tantum impudicas, sed etiam sacrilegas postea fuisse intelligit, quando se se veritas prædit. In sacro tribunali humiles nos esse oportet, quando autem ad inhonesta allicimur, ibi verecundos. O quam erubescant, in extremo iudicio istæ, quæ coram vno sacerdote, non audent turpitudines suas accusare, eoque homine, & sciente humanam infirmitatem? quantus pudor, quæ infamia erit, coram toto mundo stare, & proclamari meretricem, mendacem, sanctitatem & innocentiam fingentem, denique sacrilegam, & SS. Pœnitentiæ & Eucharistiæ violatricem! *Hominem vereris præsentem*, ait S. Ambrosius, *Dei Patris, & Filij, & Spiritus sancti non vereris præsentiam?* Quos non conscientia morsus sentiunt, quæ à parentibus, à famulitio, ab ipso facinoris conscio stupratore, se audiunt virgines salutari? Nonne amarissima est ironia, si te virginem vocat, qui fecit meretricem? Quanta enim laus est virginitatis, tantum dedecus est in impuritate. *Pudicitia*, inquit S. Cyprianus, *est honor corporum, ornamentum morum, sanctitas sexuum, vinculum pudoris, fons castitatis, pax domus, concordia caput, &c.* Sed vt *matura & in viris probata semper, & a feminis appetenda: sic inimica eius impudicitia semper est detestanda, obscenum ludibrium reddens ministris suis, nec corporibus parcens, nec animis.* Tantam habet vitium carnis foeditatem, vt nomen turpitudinis propriè fortiatur. Omnia enim, vt S. Thomas docet, *seniu & cupiditate carnali*, qui nobis communis est cum bestijs, non ratione meretur. Qua de caussa Aristoteles alijque Ethnici Philosophi luxuriam, inter belluina vitia enumerauerunt; & Dauid luxuriosos dixit fieri, *sicut equus & mulus, quibus non est intellectus.* S. Petrus illos comparauit *sui lota in volutabro luti*; S. Paulus eos esse asseruit, *quorum Deus venter est, & gloria in confusione ipsorum: qui terrena sapiunt.* Quorum omnis fortitudo *in lumbis, & vis, in umbilico ventris est.* Nihil ita homini charum est, vt honor, apposuit Deus

S. Ambros. in
Psal. 118.

S. Cyprian.
lib. de bono
pudicit.

S. Thom. 2. 2.
q. 156. a. 4.

Aristot. 7.
Ethic. c. 6.

Psal. 31. 1.

2 Petr. 2. 22.
Phil. 3. 19.

Iob. 40. 11.

libidini ignominiam, ut tantò magis ab ea abhorreret, quantò minùs vult honoris pati detrimentum. Est enim vitio huic adeò annexa infamia, ut ob illud Magdalena non solùm à Phariseo, sed etiam ab ipso Euangelista *peccatrix* appellaretur.

Luc. 7. 36.

VII.

B. MARIAE
VIRGINIS NO-
MEN, REVE-
RENTIA, SO-
DALITATIS,
CASTITATIS
MOTIVVM, LI-
BRA.

Ut autem pudore tantò magis deterreantur, non tantùm notantur impudicæ, quando vocantur *peccatrices*, sed etiam quando proprio nomine nuncupantur. Pleraque enim feminarum nomina sunt virginum nomina, aut certè non modò honestarum, sed etiam sanctarum matronarum. Quid putas tibi dici, si inhonesta es, quando Cæcilia, Thecla, Catharina, Barbara, Vrsula, Margarita, aut Martha vocaris? Hungari, reuerentiæ causâ erga Dei Matrem *Dominam suam*, nulli alteri fæminæ nomen *Mariae* imponunt. Quàm indignum fuit, Iudæi huius obscœnissimâ filiam tantùm sibi fūmere, ut, ad regendum facinus, se sineret, pro *Messia matre*, haberi; & honorari? ita indignissimum est, te tantæ Virginis nomen ferre, & non imitari virtutem; sed scortari, moechari. Verùm ad vos me conuerto, Mariani Sodales, quorum hodie patrona, Angelo nunciante, in Matrem Dei electa colitur, vos nolite prædictum iuvenem Clericum imitari, qui otio, ignaviæ, Baccho & ventri deditus, aliud fortasse è divinis litteris nihil sciuit, quàm ut Isaia de Virgine paritura vaticinium, in scurrilem iocum, & ad excusandas excusationes in peccatis adhiberet. Væ, qui se Virginis profitentur ministros, & in sordibus versantur, die ac noctè! *Virginum* illa *virgo est*, non meretricum, non scortatorum, non libidinosorum. Nullos magis purissima auersatur, quàm impuros; castissima quàm incestos, intemerata, quàm maculis omnibus inquinatos. A Deo, atque ex Euangelio discite, quales esse oporteat, qui eius esse in familia volunt. Ad *Angelorum Reginam & Dominam* missus est Angelus Gabriel. Qui sunt Angeli, vel Angelis pares, immo superiores? *qui non nubunt, nec nubuntur*; qui in carne viuunt sine carne; inter delicias sine voluptate. Hi non tantùm Angeli sunt, sed Angelis, hoc nomine, maiores; Angeli enim, quia non tentantur, non pugnant, non vincunt, nec referunt coronam suæ castitatis. Vobis magni ea virtus constat. Rogarat aliquando religiosus, Cupidine exagitatus, F. Ægidium, quo sibi antidoto, aduersus hoc morbi genus, vtendum arbitraretur? *Quid, inquit ille, mi frater, quid molosso te incessentia*

Luc. 1.
Matth. 22. 30.

Chron. S.
Francisci. 1. p.
1. 7. 6. 7.